

IONESCU, Nicolae N. Născut în orașul Râmnicu Vâlcea – Vâlcea. Fost curier legionar pentru Oltenia și Muntenia. Arestat la 15 mai 1948. Condamnat la muncă silnică. Detenția la penitenciarele Jilava și Pitești. Din decembrie 1950 și până în primăvara lui 1951 a fost bătut și chinuit de Țurcanu, în acțiunea de „reeducare”.

IONESCU, Nicolae N. Născut la 10 august 1922. Din București. Arestat, pentru ajutorarea partizanilor din grupul Arnăuțoiu. Condamnat la 25 de ani muncă silnică (sentința 119/4 iunie 1949, președinte – colonel Brancovici).

IONESCU, Nicolae T. Din orașul Videle – Teleorman. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr prin Decizia M.A.I. nr.446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Nicolae Vasile Constantin Galbeni N. Născut la 24 februarie 1925,

la București. Student în anul trei la Institutul Politehnic. Membru în organizația de tineret P.N.Ț. A participat la manifestațiile de la 8 noiembrie 1945 și 10 mai 1946. După arestarea conducerii P.N.Ț., a împrăștiat manifeste ce dezvăluiau acuzațiile false din proces, cu un grup format din circa 100 de tineri (pentru că răspândeau manifestele cu ajutorul trotilului, au fost numiți „trotiliștii”). Arestat la 2 decembrie 1947. Detenția la penitenciarele M.A.I., Văcărești, Aiud, Ocnele Mari, Pitești (bolnav de tuberculoză) și Târgu Ocna. La Târgu Ocna, în aprilie – mai 1951, împreună cu alți studenți (Gil Ioanid, Cezar Tănase, Aurelian Guță, Goruneanu G., Gheorghe Penciu, Virgil Ionescu,

Eugen Dimitrov ș.a.), s-a opus studenților „reeducați” conduși de Pătrășcanu, reușind să împiedice instaurarea terorii în penitenciar. De la Târgu Ocna a fost trimis la Ocnele Mari, de unde a fost eliberat la 9 februarie 1955. Ținut permanent sub urmărire, Securitatea a ajuns la concluzia că : și-a reluat activitatea dușmănoasă, ține ședințe la domiciliul său din Piața Mihai Eminescu 7 și...”este un element dușmănos, înrăit și fanatic”. Din 1959, M.A.I.- direcția a III-a a luat în ceea ce îl privea: „măsuri de tehnică operativă și de urmărire a corespondenței”, hotărându-se „recrutarea unui element care să-l cunoască prin activitatea P.N.Ț. comună, sau care să se bucure de încrederea acestuia” (răspunzători de îndeplinirea sarcinii – căpitan N. Ungureanu și locotenent colonel Nicolae Stan, acțiune aprobată de vice prim-ministrul și ministrul afacerilor interne Alex. Drăghici, prin nota raport nr.478 282/10 august 1961). Ionescu Galbeni și-a continuat activitatea, întâlnirile având loc la tipul de evenimente considerate periculoase de Securitate: botezuri, parastase, înmormântări, onomastici. În 1970, la venirea în țară a ziaristului Leonida Romanos, din partea Consiliului Național Român, a luat parte la întâlnirile ținute acasă la Victor Anca, împreună cu Corneliu Coposu, Ion Diaconescu, Gheorghe Mocanu, Victor Coconeti, Ion Bărbuș ș.a. La 10 mai 1972, la o întâlnire găzduită de Victor Coconeti, cei de mai sus au hotărât redactarea unor lucrări cu caracter politico-programatic pentru P.N.Ț. Următoarea întâlnire a avut loc acasă la Ionescu Galbeni, la 16 iunie 1972. Securitatea era în alertă, fiind la curent cu cele discutate, atât datorită microfoanelor instalate la domiciliul lui

Victor Coconeți cât și datorită unui informator strecurat în grupul conspiratorilor. Au fost chemați la Securitate pentru explicații, bătuți și umiliți în timpul anchetei. După omorârea lui Victor Coconeți în timpul unei astfel de anchete, nu au mai fost chemați la Securitate, dar supravegherea lor s-a intensificat și s-au străduit să strecoare câte un informator pe lângă fiecare membru al grupului. S-a format chiar un comandament, ca pe timp de război, sub conducerea locotenentului colonel Lăzăruț Ion, în vederea instalării de microfoane la domiciliul lui Ionescu Galbeni și a aplicării altor măsuri tehnice speciale. În martie 1974, douăzeci de ofițeri de Securitate au trecut la acțiune: o parte din ei s-au deplasat la locurile de muncă ale colocatorilor din imobil, întârziindu-le sub un motiv sau altul întoarcerea acasă (în general sub pretextul obținerii unor informații legate de directorii instituțiilor respective), două mașini dotate cu aparatură de radio recepție au asigurat paza pe străzile de acces și au ținut legătura cu baza. Operațiunea a durat 5 ore, iar la încheierea ei căpitanul T. Fecioru a raportat: „Luni, 25 martie 1974, împreună cu ofițerii specialiști de la U.M. 0639, s-au introdus în mod secret mijloace A.E.B. la Ionescu Galbeni Nicolae. Din partea U.M. 0639 a participat locotenent colonel Cekezi, iar din partea unității noastre tovarășul Catană.”. În 1979 a fost chemat la Securitate și, fără să i se adreseze nici o întrebare, a fost bătut cu bestialitate (această bătaie este menționată și într-un raport al M.A.I. datat 4 februarie 1987). Ionescu Galbeni a continuat să fie chemat, sub diverse pretexte, la Securitate, dar nu și-a întrerupt nici o clipă activitatea politică. În 1989 a fost

ales vicepreședinte al P.N.Ț., iar în 1996 deputat.

IONESCU, Octavian. Student la Facultatea de Drept din Iași. Arestat pentru participare la activitatea unei organizații anticomuniste. Condamnat la 7 ani închisoare (sentința 410/2 aprilie 1949). Detenția la penitenciarele Iași, Galata, Jilava și Suceava.

IONESCU, Oprișan. Născut la 9 august 1911, în comuna Mărăcineni – Buzău. Inginer, șef de grupă la sectorul tehnic, pe șantierul canalului Dunăre – Marea Neagră. Arestat la 1 august 1952, pentru „sabotarea” lucrărilor (se dorea o justificare pentru închiderea șantierului). Judecat la 1 septembrie 1950, în lagărul Poarta Albă, împreună cu alți 10 acuzați, în fața muncitorilor și a deținuților politici aduși cu forța. Condamnat la 25 de ani muncă silnică. O parte din detenție la penitenciarul Aiud și minele de plumb.

IONESCU, Pamfil Ovidiu. Student. Nepotul lui Pamfil Șeicaru. A citit la cenaclul literar al Virginiei Pamfil Șeicaru o nuvelă în care ironiza cultul personalității lui Stalin și al lui Gheorghiu Dej. Arestat în 1956. Judecat cu lotul Virginiei Pamfil Șeicaru, în aprilie 1957. Condamnat la 6 ani închisoare. Detenția la penitenciarele Jilava, Baia Sprie și Gherla.

IONESCU, Paraschiv M. Născut la 4 septembrie 1899, în județul Olt. Arestat la 15 august 1952. A murit în timpul detenției, în lagărul „5 Culme”, la 17 ianuarie 1953.

IONESCU, Partenie. Născut la 12 mai 1907, în localitatea Sănnicolau Mare – Timiș. Din localitatea Jimbolia - Timiș. Arestat în 1951. A murit în timpul detenției, în lagărul Poarta Albă, la 22 septembrie 1952.

IONESCU, Paul. Student. Arestat. Judecat cu unul din loturile studenților legionari. Condamnat la închisoare, în 1948. Detenția la penitenciarele Jilava și Pitești, unde, în toamna lui 1948, a cunoscut ororile acțiunii de „reeducare”. Din unele surse, în 1950 se afla tot la penitenciarul Pitești, pus să facă de planton la secția de corecție.

IONESCU, Paul. Din județul Botoșani. Arestat. Condamnat la închisoare.

IONESCU, Pavel P. Născut la 3 iulie 1897, în orașul Caracal – Olt. Moșier. Arestat. A murit în timpul detenției din cauza condițiilor de exterminare, la 12 decembrie 1960.

IONESCU, Petre. Din comuna Domașnea – Caraș Severin. Arestat de Securitatea Timișoara, în 1953. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarul Baia Sprie. Eliberat în 1957.

IONESCU, Petre. Din orașul Ploiești - Prahova. Omorât de soldații sovietici, la 10 decembrie 1945, în piața „Anton Măcelaru” din oraș.

IONESCU, Petre P. Născut la 24 martie 1881, în comuna Roești – Vâlcea. Țăran. Arestat la 8 mai 1952, pentru agitație publică. A murit în timpul anchetei, în 1952.

IONESCU, Petre T. Născut la 20 mai 1888, în orașul Turnu Măgurele - Teleorman. Țăran. Arestat în 1951. A murit în timpul detenției, în lagărul Galeș, la 22 septembrie 1952.

IONESCU, Petru. Născut la 16 octombrie 1948, în satul Igești, comuna Sânpetru Mare – Timiș. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Petruța N. Născută la 2 februarie 1937, în orașul Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 2 luni.

IONESCU, Puiu. Din orașul Buzău. Arestat la 15 august 1949. Judecat cu lotul avocatului Ionel Albu, președintele T.U.N.Ț. Buzău. Condamnat la închisoare, pentru tentativa de reorganizare a P.N.Ț.

IONESCU, Radu. Din satul Ilișești, comuna Ciprian Porumbescu – Suceava. Student la Facultatea de Medicină din Iași. Arestat în 1948. Bătut cu bestialitate în timpul anchetei la Securitatea Suceava. Detenția la penitenciarul Pitești, unde a avut parte de acțiunea de „reeducare” condusă de Țurcanu. Mutat la Târgu Ocna, a povestit deținuților politici ororile pe care le trăise și văzuse la Pitești, motiv pentru care torționarii conduși de Nuți Pătrășcanu au hotărât să-l pedepsească. În noaptea de 14 septembrie 1950 au început să-l bată, dar Ionescu Radu s-a opus cu înverșunare și a început să strige, alertând tot penitenciarul. Bătaia a încetat și, solidarizându-se cu Ionescu Radu, mai mulți studenți s-au rupt definitiv de angajamentele luate față de Țurcanu.

IONESCU, Radu. Medic. Directorul Spitalului Orășenesc Huși. Arestat de Securitatea Iași, în iulie 1952.

IONESCU, Radu. Născut la 26 octombrie 1897. Din orașul Constanța. Magistrat. Arestat la 3 mai 1945, acuzat de activitate contra clasei muncitoare. A murit în timpul anchetei, la penitenciarul Jilava, la 7 martie 1946.

IONESCU, Radu. Student la Facultatea de Istorie din București. Membru T.U.N.Ț. S-a alăturat mișcării de rezistență de pe Muntele Mare, împreună cu Ion Robu și Maxim Alexandru. Ion Robu i-a dat informații despre activitatea sa președintelui T.U.N.Ț.-București, care era însă în slujba Securității din septembrie 1946. În urma denunțului acestuia, Securitatea a

reușit să descopere adăpostul partizanilor. Prinși și arestați în 1949. Ionescu Radu a fost condamnat la 20 de ani muncă silnică. Detenția la penitenciarele Pitești, Gherla, Jilava și Galați. Ion Robu și Maxim Alexandru au fost executați la Timișoara.

IONESCU, Radu C. Născut la 16 februarie 1910, în localitatea Țintea – Prahova. Arestat. Condamnat la închisoare. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Aiud (certificat de deces nr.268/1964).

IONESCU, Radu M. Născut la 24 februarie 1916. Din orașul Slatina – Olt. Profesor. Arestat. Condamnat la închisoare, la 20 februarie 1949. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Aiud din cauza condițiilor de exterminare, la 14 iulie 1951.

IONESCU, Remus. Din București. Funcționar la Nunciatura Apostolică. Folosit ca martor al acușării în procesul înscenat în jurul Legației Turciei. Arestat sub acușarea că furniza informații Nunciaturii. Condamnat la închisoare, în 1950.

IONESCU, Rodica. Din județul Neamț. Arestată. Condamnată la închisoare.

IONESCU, Rodica. Nepoata fostului ministru de externe (aflat în S.U.A.). Arestată. Eliberată din penitenciarul M.A.I. la 28 septembrie 1950, prin ordinul 5/S/nr.146032.

IONESCU, Rodica. Născută la 6 februarie 1928, în localitatea Basarabi – Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, un an și 6 luni, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Roman. Născut în 1912, la București. Funcționar. Arestat. Condamnat la 5 ani și 6 luni închisoare, pentru activitate contra orânduirii sociale.

IONESCU, Romeo. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1949. Detenția la penitenciarul Gherla, unde, în perioada acțiunii de „reeducare”, a fost bătut cu bestialitate de sergentul Gabor Tiberiu în urma intervenției lui Grama Octavian. În noiembrie 1950, a fost din nou bătut și torturat de Târnoveau Mircea, Păvăloaie Vasile, Maxim Mircea și Popovici Cornel, în camera 104.

IONESCU, Romeo. Din județul Dâmbovița. Locotenent colonel. Arestat în 1958. Torturat la Securitatea București. Condamnat la 10 ani închisoare, de Tribunalul Militar Craiova (sentința 616/1958).

IONESCU, Romică. Din București. Elev. Arestat. Condamnat la închisoare. În 1956 i s-a semnalat prezența la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Sabina. Din localitatea Țigănești – Argeș. Arestată, pentru legături cu grupul de partizani conduși de Constantin Stănescu (mort în luptă cu Securitatea, în satul Furnicoși, comuna Mihăești – Argeș, în februarie 1952).

IONESCU, Sebastian A. Arestat pentru că în timpul revoluției din Ungaria, din 1956, a criticat represiunea sovietică. Condamnat la închisoare, în 1957. Eliberat în 1961.

IONESCU, Silviu. Arestat. Condamnat la închisoare. În perioada 1947 – 1948 s-a aflat la penitenciarul Oradea.

IONESCU, Silviu C. Născut la 19 noiembrie 1888, în satul Cotu Văii, comuna Albești - Constanța. Membru P.N.L., fost primar în comună. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Gherla, în 1953.

IONESCU, Sima. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Gherla, în 1951.

IONESCU, Simion C. Născut la 3 februarie 1886, în comuna Priseaca – Olt. Din orașul Ploiești – Prahova. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Făgăraș, la 24 iulie 1959, din cauza condițiilor de exterminare și fără îngrijire medicală.

IONESCU, State. Din București. Colonel pensionar. Arestat. Condamnat la închisoare, în aprilie 1951, pentru legături cu Eleonora de Wied și oficiul englez de informații.

IONESCU, Stela. Din orașul Constanța. Arestată în 1950. Judecată în procesul lui Ion Negulescu. Condamnată la închisoare (sentința 97/10 martie 1950).

IONESCU, Stelian. Din București. Avocat. Arestat în 1952. Judecat cu lotul Petre Darovici. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarul Jilava și lagărul Poarta Albă.

IONESCU, Stelian. Agronom. Arestat. Condamnat la închisoare.

IONESCU, Steliana I. Născută la 18 decembrie 1912, în comuna Comana – Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 6 luni, din 1951.

IONESCU, Sterian. Arestat. Condamnat la închisoare. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Gherla, în 1960.

IONESCU, Ștefan. Născut la 21 decembrie 1924, în județul Botoșani. Învățător. Arestat la 25 octombrie 1948, sub acuzația de acțiuni contra statului. Condamnat la 10 ani închisoare, de Tribunalul Militar Iași, la 10 martie 1949. A murit la penitenciarul Aiud din cauza torturilor din timpul anchetei și a condițiilor de exterminare, la 21 februarie 1950.

IONESCU, Ștefan. Autorul volumului *De la Petru cel Mare la Stalin*. Arestat. Torturat în timpul

anchetei. Condamnat la închisoare. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Ștefan. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Gherla, în 1960.

IONESCU, Ștefan. Student. Arestat pentru participare la manifestația de la 10 mai 1946. Condamnat la 3 luni închisoare (sentința 524/1946).

IONESCU, Ștefan. Polițist. A avut o perioadă sarcina de a-l însoți pe Nicolae Titulescu. Arestat la 20 iulie 1948. Detenția la penitenciarele Jilava și Târgșor.

IONESCU, Ștefan. A fost o perioadă director la C.F.R. Arestat în 1948. Detenția la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Tache. Născut în 1927. Arestat în 1949. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Teohari I. Născut la 22 februarie 1919. Student. Arestat la 23 iunie 1948. Torturat în timpul anchetei la M.A.I. A murit la 21 februarie 1950, la București, în urma suferințelor îndurate.

IONESCU, Theodor T. Născut la 17

iunie 1884, în orașul Alexandria – Teleorman. Locotenent la Regimentul I Artilerie Cetate. Rănit pe frontul din Dobrogea, la 7 octombrie

1916, a refuzat evacuarea și a continuat să lupte. A fost din nou rănit și îngropat de viu de explozia unui proiectil. În 1917 a luat parte la luptele de pe Valea Siretului. La sfârșitul primului război mondial a fost avansat maior și decorat pentru acte de vitejie. După demobilizare a urmat Școala de Război. În 1928 a fost avansat colonel și numit

comandant al Regimentului 5 Obuziere (1929). Șef de Stat Major la Corpul 3 Armată (1931), comandant al Brigăzii 2 Artilerie de Munte (1934), comandant al Diviziei de Gardă (1935). Comandant al Corpului 1 Armată din 1940, a reușit să mențină ordinea în orașul Craiova în perioada rebeliunii legionare. În al doilea război mondial a participat cu trupele la cucerirea zonei fortificate Odessa, a făcut parte din dispozitivul de apărare de la Cotelul Donului și a reușit să-și salveze oamenii din încercuirea trupelor sovietice după străpungerea frontului italian. Disponibilizat după 23 august 1944. Dat în urmărire, ca martor și acuzat, a reușit să se ascundă. Judecat și condamnat la închisoare, în contumacie. A murit în ascunzătoare, în 1954. Procesul a fost închis în 1955.

IONESCU, Tiberiu. Student la Institutul Politehnic. Arestat în octombrie 1956, pentru participare la acțiunile studentești organizate în acel an la București. Torturat și bătut cu cruzime în timpul anchetei. Detenția la penitenciarele Jilava și Gherla. Eliberat în 1963, grav bolnav în urma suferințelor îndurate, a murit în scurt timp.

IONESCU, Tiberiu. Polițist. Arestat în 1950. Detenția la penitenciarele Jilava și Făgăraș.

IONESCU, Toma. Născut la 16 ianuarie 1914, în comuna Florești – Prahova. Cu domiciliu obligatoriu în satul Lătești, comuna Bordușani – Ialomița, s-a implicat în mișcarea de rezistență din Dobrogea. Arestat la 14 iunie 1958. Judecat cu lotul Vătășelu Nicolae. Condamnat la 10 ani închisoare,

5 ani interdicție civilă și confiscarea averii (sentința 13/2 februarie 1959, președinte – colonel de justiție Dumitru Adrian), pentru crimă de uneltire contra ordinii sociale.

IONESCU, Traian. Din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, de la manifestația promonarhistă din Piața Palatului Regal.

IONESCU, Traian. Colonel de cavalerie. Arestat la 15 august 1952. Detenția la penitenciarul Ghencea și lagărul Galeș. Eliberat în 1954.

IONESCU, Traian. Din orașul Ploiești – Prahova. Lăcătuș. Împușcat mortal de soldații sovietici, la 16 decembrie 1945, pe stradă.

IONESCU, Traian. Medic stomatolog. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1950. Detenția la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Traian. Din satul Cuib, comuna Gornet – Prahova. Preot. În perioada 1952 – 1954 i-a fost semnalată prezența în lagărele de la Canal.

IONESCU, Traian I. Din București. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr cu Decizia M.A.I. nr.446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Tudor. Din București. Salariat la C.F.R. Arestat de pe stradă, împreună cu soția (Victoria-Vichi), în 1951. Condamnați la închisoare. Detenția la penitenciarele M.A.I., Jilava și Mislea.

IONESCU, Tudor Cojocca. Născut în 1925, în orașul Oltenița – Călărași. Student la Academia Comercială. Membru T.U.N.Ț. A participat la manifestațiile de la 8 noiembrie 1945 și 10 mai 1946. Arestat în perioada 1946 – 1947, pentru activitatea depusă în timpul campaniei electorale din 1946. Rearestat de Securitatea București, în 1949. Condamnat la muncă silnică, la 15 august

1952. Detenția în lagărele Galeș, Peninsula și Ovidiu. Eliberat în 1954.

IONESCU, Tudor I. Născut la 11 mai 1916, în satul Padea, comuna Drănic – Dolj. Arestat la 12 februarie 1959. Condamnat la 8 ani închisoare, în 1959, pentru împotrivire la colectivizare.

IONESCU, Tudor I. Născut la 14 februarie 1923, în satul Mărunței, comuna Bărăști – Olt. În 1959, împreună cu mai mulți consăteni, a încercat să obțină cu forța restituirea cererilor de înscriere în colectivă. Arestat. Condamnat la 4 ani muncă silnică.

IONESCU, V. General în rezervă. Fost primar și comandant de garnizoană în orașul Cernăuți (Basarabia). Arestat în februarie 1945.

IONESCU, Valeria (născută **Nemoianu**). Din comuna Teregova – Caraș Severin. Soțul său, notar în comună, era unul dintre conducătorii mișcării de rezistență din Banat (executat la 7 mai 1952). Arestată în 1951. Torturată în timpul anchetei la Securitatea Timișoara, de Moiş și Kling. Eliberată în 1952, după execuția soțului. Deoarece toată averea familiei, inclusiv casa, fusese confiscată, a fost nevoită să locuiască la familia Pora din comuna Topolovățul Mare – Timiș (până în 1968).

IONESCU, Valerian. Născut la 19 august 1911, în satul Mânăstireni, comuna Frâncești – Vâlcea. Preot paroh în satul natal. Arestat de Securitatea Craiova. Condamnat la 4 ani închisoare (sentința 402/1959), pentru uneltire contra ordinii sociale.

IONESCU, Valeriu. Din București. Muncitor la întreprinderile Malaxa.

Membru P.N.Ț. Arestat la 8 noiembrie 1945.

IONESCU, Valeriu. Născut la 18 ianuarie 1926. Din orașul Craiova – Dolj. Student la Facultatea de Medicină. Arestat la 2 noiembrie 1948. Anchetat timp de 10 luni, cu lotul din procesul generalului Carlaonț. Eliberat.

IONESCU, Valeriu. Din comuna Răzvad – Dâmbovița. Profesor. Arestat la 15 august 1952. Detenția la penitenciarele Pitești, Ghencea și lagărul Galeș. Eliberat în 1954.

IONESCU, Vasile. Născut la 7 septembrie 1932, în satul Igrîș, comuna Sânpetru Mare – Timiș. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Vasile. Din comuna Văleni – Olt. Preot. Arestat în 1948. Eliberat în 1952.

IONESCU, Vasile. Inginer agronom, salariat la Ministerul Agriculturii. Arestat la 15 mai 1949. Detenția la penitenciarele Jilava, Aiud și lagărul Peninsula. După eliberare a luat legătura cu grupul lui Puiu Atanasiu. Rearestat în 1958. Torturat în timpul anchetei. Condamnat la închisoare pentru complot contra regimului.

IONESCU, Vasile. Sergent parașutist, curier al orașului Cluj. Arestat în 1946. Anchetat pentru legături cu organizația „Sumanele Negre”.

IONESCU, Vasile. Student. Arestat. Condamnat la închisoare, de Tribunalul Militar București, în 1948. Detenția la penitenciarele Jilava, Pitești (în perioada „reeducării”) și Aiud (1950).

